

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 256

гр. Пловдив, 18.10.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на осемнадесети октомври, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Величка П. Белева

като разгледа докладваното от Катя Ст. Пенчева Въззивно частно търговско
дело № 20215001000800 по описа за 2021 година

Производството е по реда на с чл.274 и сл. от ГПК.

Образувано е по подадена частна жалба от Фондация „Л.“, гр. П. срещу
протоколно определение от 26.07.2021г., постановено по т.д. №85/2020г. по
описа на окръжен съд Кърджали. С обжалвания съдебен акт е прекратено
производството по т.д. №85/2020г. по описа на Окръжен съд - Кърджали, по
отношение на Фондация „Л.“ гр. П. със седалище и адрес на управление гр.
П., р-н „Ц.“, бул. „6.....“ № 162, ет. 1, ап. 1 с ЕИК: ..., в качеството ѝ на трето
лице-помагач на ответника ЕТ „С.-С.Г.“ - гр. К. /в несъстоятелност/.

Жалбоподателят въвежда оплакване за неправилност на определението
по съображения за необоснованост на изградения от първоинстанционния съд
правен извод за липса на правен интерес от встъпване на фондацията –
настоящ жалбоподател като трето лице – помагач в процеса, поради отпадане
качеството ѝ на кредитор в производството по несъстоятелността на ЕТ „С.-
С.Г.“. Изложени са доводи, че качеството на кредитор на фондация „Л.“ в
производството по несъстоятелност произтича включването ѝ в списъка с
приети вземания на синдика, одобрен с определение на съда от 02.10.2020г.
по т.д. №1/2020г. на ОС Кърджали. С посоченото определение, по

възражение на фондацията, е изключено вземането на ищеца по делото – „Т. Г.“ ООД, което изключено вземане е предметът на делото. Счита, че прекратявайки производството по отношение на фондацията, съдът е допуснал процесуално нарушение, тъй като се е позовал на акт, който не се ползва с обвързваща сила, докато, съгласно обявления по партидата на несъстоятелния търговец списък на приети вземания от 23.06.2020г., вземането на фондацията е прието и списъкът е одобрен от съда по несъстоятелността и се ползва с установителна сила по отношение на жалбоподателя на качеството на кредитор с прието вземане, от което произтича правото му да участва в установителното исково производство, което пък право е изрично регламентирано в чл.694 ал.4 от ТЗ. Първоинстанционният съд се е позовал на обявен на 15.06.2021г. в ТРРЮЛНЦ списък на приетите вземания на кредиторите на ЕТ „С.-С.Г.” - гр. К. /в несъстоятелност/ съставен от синдика, в който, като кредитор, е вписан Г.С.Г. като суброгирал се в правата на Фондация „Л.“ гр. П., поради изпълнение на чуждото задължение на ЕТ „С.-С.Г.“ - гр. К. към Фондация „Л.“ гр. П.. Жалбоподателят счита, че извършеното плащане е нищожно, тъй като не е извършено по установения в производството по несъстоятелност ред и в този смисъл физическото лице Г.Г. не може да се легитимира като кредитор в производството по несъстоятелност. Твърди се, че дори да се приеме, че поради настъпила суброгация фондацията няма качеството на кредитор в производството по несъстоятелността и поради това следва да се приеме, че е отпаднал правният интерес от участие в производството по иска по чл.694 ал.2, т.2 от ТЗ, това може да бъде установено единствено от съда по несъстоятелност при постановяване на определение по реда на чл.692 от ТЗ, след като разгледа възраженията по обявления от синдика списък или след провеждане на специалните установителни иски по реда на чл.694 от ТЗ, но към момента няма влязъл в сила акт на съда, с който да е отречено качеството на фондацията на кредитор в производството по несъстоятелност. Последващата промяна в списъците на приетите вземания и кредиторите на несъстоятелния длъжник ще има значение единствено относно действията по разпределението на осребреното имущество по Глава 47 от ТЗ, но не и за извършените процесуални действия, включително участието на кредитора в производството по установителните иски, предявени от други кредитори на масата на несъстоятелността. Иска се отмяна на обжалваното определение и

постановяване на въззивно такова, с което фондация „Л.“ да се конституира в производството по делото като трето лице – помагач на ответника – ЕТ „С.-С.Г.“ – в несъстоятелност. Претендират се сторените пред настоящата инстанция разноски.

Ответниците по частната жалба ЕТ „С.-С.Г.“ - в несъстоятелност - гр.К. и „Т. Г.“ ООД - гр.К. не са взели становище по нея.

В представения отговор от синдика на ЕТ „С.-С.Г.“ - АНТ. Н. Н., е изразено становище за неоснователност на частната жалба.

Като се запозна с приложените към делото доказателства, Апелативният съд намира частната жалба за допустима – като подадена в срок и от легитимирана страна, съдържаща необходимите реквизити и насочена спрямо определение, което подлежи на обжалване. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Производството по т.д. №85/2020 г. е образувано по подаден искова молба от „Т. Г.“ ООД - гр.К. против ЕТ „С.-С.Г.“ - в несъстоятелност и Фондация „Л.“ /възразил срещу вземането на ищеца кредитор по реда на чл.692 от ТЗ/, при участие на синдика на ЕТ „С.-С.Г.“, с която е предявен иск с правно основание чл.694 ал.2, т.2 от ТЗ за признаване за установено спрямо двамата ответници и синдика съществуване на вземане на ищеца от обявления в несъстоятелност ЕТ в размер общо на 117 110.89лв., което вземане дружеството-ищец, като кредитор, е предявило в производството по несъстоятелност на ЕТ. Вземането е прието от временния синдик, но по подадено възражение от кредитора Фондация „Л.“- гр.П., с определение №21008/02.10.2020г. по т.д. №1/2020г. на ОС Кърджали, на основание чл.692 ал.4 от ТЗ съдът го е изключил от списъка на приетите вземания.

Фондация „Л.“ е подала отговор на предявената срещу нея искова молба, както и отговор на допълнителната искова молба. Но с молба вх. №211856/31.05.2021г. /подадена след провеждане на първото по делото съдебно заседание/ страната е поискала, на основание чл.218 от ГПК, във вр. с чл.694 ал.4, изр.2 от ТЗ, да бъде конституирана като трето лице-помагач на ответника ЕТ „С.-С.Г.“ - в несъстоятелност, вместо като главна страна - ответник по предявения от „Т. Г.“ ООД установителен иск по чл.694 ал.2, т.2

от ТЗ, тъй като нормата на чл.694 ал.4 от ТЗ в нейната актуална редакция предвижда участие на кредиторите с приети вземания в производството по искове по чл.694 ал.2 от ТЗ като трети лица, а не като главни страни. С определение №21577/02.06.2021г. окръжният съд е прекратил производството по делото в частта относно предявяването на иска срещу Фондация „Л.“ и е конституирал фондацията като трето лице-помагач на страна на ответника ЕТ „С.-С.Г.“ - в несъстоятелност, което определение не е обжалвано и е влязло в сила.

Обжалваното протоколно определение, с което е прекратено производството по делото по отношение на третото лице – помагач - Фондация „Л.“, е постановено в отговор на молба – становище, депозирана от синдика А.Н. с вх. №211992/14.06.2021г. В същата се твърди, че Фондация „Л.“ няма правен интерес да участва в производството по делото като трето лице-помагач, тъй като: Вземането на фондацията, прието в производството по несъстоятелността, е в размер на 8 000лв. С нареждания за парични преводи чрез „Б.п.“ ЕАД от 30.03.2021г. лицето Г.С.Г. е извършило два парични превода в полза на фондацията на сумите 5 000лв. и 3 910лв., които суми са получени от представляващия фондацията на дата 31.03.2021г. Синдикът представя в копия тези нареждания за парични преводи, ведно с разписки за получаване на сумите, както и копие от молба на лицето Г.Г. по чл.685 от ТЗ. С допълнителна молба вх. №212025/16.06.2021г. синдикът Н. представя допълнителен списък на приетите вземания, предявени в срока по чл.688 ал.3 от ТЗ, съставен на 15.06.2021г., който списък е представен от синдика за обявяване в ТР. С този списък е прието вземане на Г.С.Г. за сумата 8 910лв. на основание суброгация по чл.74 от ЗЗД с оглед изпълнено от него чуждо задължение на ЕТ „С.-С.Г.“ - в несъстоятелност към Фондация „Л.“ и встъпване в правата на фондацията като кредитор.

При така посочените твърдения и ангажирани доказателства в тяхна подкрепа, първоинстанционният съд е приел, че към момента за фондацията е отпаднал правният интерес да участва в производството като трето лице-помагач на ответника ЕТ „С.С.Г.“ - в несъстоятелност, защото встъпването на подпомагащата страна е средство за защита на третото лице-помагач срещу неблагоприятните последици, които биха могли да настъпят спрямо него вследствие на неправилно решение по висиящия спор, но с изплащането на

чуждото задължение към фондацията третото лице Г. е встъпило в нейните права и придобива качеството на кредитор на несъстоятелния длъжник. В този смисъл е прието, че с изплащането на задължението на обявения в несъстоятелност ЕТ към фондацията за нея не съществува интерес да встъпи в делото, респективно, да участва в делото, за да подпомага ответника ЕТ „С.-С.Г.“ - в несъстоятелност.

Изводите на първостепенния съд са правилни и изцяло се споделят от въззивната инстанция. За разлика от предходната редакция на чл.694 от ТЗ, по смисъла на която пасивно легитимирани страни по иск, предявен от кредитор, чието вземане е изключено от списъка на приетите вземания с определението по чл.692 ал.4 от ТЗ по възражение на друг кредитор /какъвто е искът по сега действащата редакция на чл.694 ал.2, т.2 от ТЗ/ - са длъжникът и възразилият кредитор, то по-новата редакция на чл.694 ал.4, изр. второ от ТЗ въвежда фигурата на третото лице – помагач: В производството по ал.2 могат да встъпят като трети лица – помагач на длъжника, кредиторите с приети вземания по чл.693, както и кредиторите, чиито вземания са предмет на предявен иск по ал.1-3. Фигурата на третото лице – помагач безспорно се подчинявана на процесуалните изисквания на чл.218 от ГПК – трето лице може да встъпи в делото, за да подпомага една от страните, *ако има интерес решението да бъде постановено в нейна – на подпомаганата страна полза.* Този правен интерес е конкретно подчертан в специалната норма на чл.694 ал.4, изр. второ от ТЗ и той се обуславя изключително от качеството на присъединяващото се лице на кредитор. Това се извежда и от характера и целите на производството по несъстоятелност – на универсално принудително изпълнение за справедливо удовлетворяване на всички кредитори на несъстоятелния длъжник – чл.607 ал.1 от ТЗ; чл.616 ал.1 от ТЗ, като съгласно нормата на чл.693 от ТЗ, в производството по несъстоятелност за прието се смята вземане, което е включено в одобрения от съда списък на приетите вземания по чл.692 от ТЗ, с изключение на вземане по чл.694 ал.1 от ТЗ. Принципно правният интерес за третото лице – помагач се изразява в това, че решението на съда ще има установително действие в отношенията на третото лице и противната страна и още в това, че установеното в мотивите на решението ще бъде задължително за третото лице в отношенията му със страната, която подпомага. Това е изрично закрепено в специалната норма на

чл. 694 ал.8 от ТЗ, съгласно която влязлото в сила решение по иск по чл.694 ал.1-3 от ТЗ има установително действие в отношенията на длъжника, синдика и всички кредитори в производството по несъстоятелността. От факта, че настоящият жалбоподател е получил пълно плащане на вземането си към несъстоятелния ЕТ от трето лице – Г.Г., който факт не се отрича – от страна на фондацията не се оспорва, че тя е получила на 31.03.2021г. общо сумата 8 910 лв. и че това е цялото нейно вземане спрямо обявения в несъстоятелност ЕТ – не следва нищо друго, освен че фондацията е изгубила качеството си на кредитор в производството по несъстоятелност. Това пък изключва правния ѝ интерес на участник в който и да е етап на производството по несъстоятелност след удовлетворяване на вземането ѝ, включително и при хипотезата на чл.694 ал.4, изр. второ от ТЗ. Вярно е, че на първоначално изготвения списък на приетите вземания от 23.06.2020г. може да се придаде установително действие. На още по-малко основание може да се отрече такова действие на определение от 17.08.2021г., постановено в производство по чл.692 ал.4 от ТЗ, с което съдът по несъстоятелността е оставил възраженията на длъжника и фондацията срещу включването на вземането на Г. в списък на приетите предявени вземания без уважение и е одобрил списъка, с който е прието вземането на Г.. Тъй като това определение е окончателно, то следва да се приеме, че понастоящем кредитор с прието вземане съгласно чл.693 от ТЗ е именно Г., а не фондацията, независимо че към 23.06.2020г. същата е имала това качество. На практика с определението от 17.08.2021г., постановено в производството по чл.692 ал.4 от ТЗ, е отречено актуалното качество на фондацията на кредитор в производството по несъстоятелност именно по реда, посочен от самия жалбоподател – установено е от съда по несъстоятелност в производство по чл.692 от ТЗ. Вземането на фондацията-жалбоподател към обявения в несъстоятелност ЕТ е погасено, поради което тя не се явява негов кредитор и затова няма предвидения в чл.694 ал.4 във вр. с ал.8 от ТЗ правен интерес да участва в производството по иска по чл.694 ал.2, т.2 от ТЗ. /За пълнота следва да се посочи, че с такова право жалбоподателят не е разполагал и към дата 31.05.2021г. – на която е депозирал молбата за конституиране като трето лице – помагач./ Що се отнася до наведените твърдения за нищожност на извършеното погасяване от трето лице в полза на жалбоподателя, следва да се посочи, че в случая не се касае за избиращо погасяване от страна на

длъжника към предпочетен от него кредитор не по установения от закона ред.

По изложените съображения частната жалба се явява неоснователна и следва да се остави без уважение, а обжалваното определение, като правилно, следва да бъде прекратено.

/С оглед т.9, б. „а“ от ТР №1/9.12.2013г. на ВКС по тълк.д. №1/2013г., ОСГТК, настоящото определение не подлежи на касационно обжалване./

Водим от изложеното, Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 26.07.2021г., постановено по т.д. №85/2020г. по описа на окръжен съд Кърджали, с което е прекратено производството по т.д. №85/2020г. по описа на Окръжен съд - Кърджали, по отношение на Фондация „Л.“ гр. П. със седалище и адрес на управление гр. П., р-н „Ц.“, бул. „б.....“ № 162, ет. 1, ап. 1 с ЕИК: ..., в качеството ѝ на трето лице-помагач на ответника ЕТ „С.-С.Г.“ - гр. К. /в несъстоятелност/.

Определението не подлежи на обжалване.

Да се върне на Окръжен съд Кърджали неговото т.д. №85/2020 г. ведно с ч.в.т.д. №800/2021г. на АС-Пловдив.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____